

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 20/09-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 21. januára 2009 predbežne prerokoval sťažnosť Ľ. K., T., zastúpeného advokátkou JUDr. M. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 454/06 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľ. K. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. decembra 2008 doručená sťažnosť Ľ. K., T. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. K., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 3 Co 454/06.

Z obsahu sťažnosti okrem iného vyplýva:

«Na Krajskom súde v Bratislave (ďalej len „porušovateľ“) sa vedie konanie č. 3 Co 454/06, v ktorom sa rieši odvolanie proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I. (ďalej len „okresný súd“) č. k. 9 C 145/00 zo dňa 04. 08. 2006. V predmetnom prvostupňovom konaní podal sťažovateľ v roku 2000 žalobný návrh... o zaplatenie sumy 893.722,80,- Sk s prísl. ... Nakoľko podľa názoru sťažovateľa okresný súd nerešpektoval predložené a označené dôkazy a rozhodol v rozpore s nimi, sťažovateľ podal dňa 13. 09. 2006 odvolanie. V odvolaní sťažovateľ požiadal o oslobodenie od súdneho poplatku...

Z nahliadnutia právny zástupca sťažovateľa zistil, že spis bol porušovateľovi predložený dňa 28. 09. 2006 a od tohto dňa nebol vykonaný žiaden úkon. Pod vplyvom tohto zistenia bol dňa 15. 02. 2007 porušovateľovi zaslaný list, ktorým ho sťažovateľ žiadal o konanie bez zbytočných prieťahov. Tento list ostal bez odozvy a porušovateľ aj naďalej v tejto veci nekonal...

Dňa 12. 04. 2007 podal sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu porušovateľovi sťažnosť pre zbytočné prieťahy v konaní č. 3 Co 454/06 v zmysle § 62 ods. 1 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. ... Porušovateľ vybavil sťažnosť svojim listom zo dňa 07. 06. 2007, doručeným právnemu zástupcovi sťažovateľa dňa 13. 06. 2007. Vo vybavení sťažnosti porušovateľ uznal dôvodnosť sťažnosti, na druhej strane však neposkytol sťažovateľovi efektívnu nápravu vzniknutého stavu, o čom svedčí aj to, že až do septembra 2008 porušovateľ nevykonal žiaden úkon...

Dňa 24. 09. 2008 podal sťažovateľ prostredníctvom právneho zástupcu opätovnú sťažnosť na prieťahy v súdnom konaní, pretože v danej veci sa stále nepodnikli žiadne kroky. Nahliadnutím do spisu dňa 01. 10. 2008 právnym zástupcom sťažovateľa sa len potvrdilo, že porušovateľ od podania odvolania a aj po prijatí a uznaní sťažnosti nevykonal žiadny úkon. Listom zo dňa 20. 10. 2008 porušovateľ odpovedal na opätovnú sťažnosť, pričom uznal že je dôvodná s ospravedlnením veľkého zaťaženia senátu občianskoprávneho kolégia 3 Co s uvedením, že v danej veci sa preverujú majetkové pomery sťažovateľa pre posúdenie žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov a po ich preverení sa v primeranej dobe vytýči pojednávanie...

Vo vybavení 1. sťažnosti porušovateľ uviedol, že predmetný spis bol dňa 17. 05. 2007 predložený vyššiemu súdnemu úradníkovi na vykonanie prvotných úkonov. Sťažovateľ má za to, že sa tak stalo až na základe sťažnosti sťažovateľa a bez nej by sa vo veci doteraz nevykonali žiadne úkony. Z vyjadrenia porušovateľa zo dňa 07. 06. 2007 vyplýva, že do 17. 05. 2007 sa porušovateľ uvedenou vecou ani nezaoberal a začal na nej v podstate pracovať až dňom 17. 05. 2007...

Vo vybavení 2. sťažnosti porušovateľ uviedol, že sa preverujú majetkové pomery sťažovateľa a až po ich preverení sa vytýči termín pojednávania. Dôkazy o majetkových pomeroch sťažovateľa sú však porušovateľovi známe už od júla 2007, keď mu boli zaslané potrebné dokumenty. Máme zato, že porušovateľ sa dostatočne nevenoval danej veci ani po uznaní prvej sťažnosti a nepodnikol žiadne kroky k jej vybaveniu. Na základe doterajšieho postupu porušovateľa je zrejmé, že ten sám nepostupuje, ale že vykonáva úkony až potom, čo sťažovateľ podá sťažnosť predsedovi súdu.

Po rozhodnutí o oslobodení od súdnych poplatkov sa súd znovu odmlčal...

Konaním porušovateľa so zbytočnými prietiahmi je vrátenie žalovaných peňažných prostriedkov od odporcu C., s. r. o. s najväčšou pravdepodobnosťou nereálne. V priebehu súdneho konania sa z odporcu stala spoločnosť len na papieri, bez žiadneho majetku - odporca nepreberá súdne zásielky, nedostavuje sa na pojednávania a neplní si povinnosti voči OR SR vkladať účtovné závierky. Keby sa konanie nevedlo už 8 rokov a bolo by skončené v rámci 2-3 rokov, nedostal by sa sťažovateľ do takejto situácie a mal by ešte reálnu šancu vymôcť žalované peňažné prostriedky...

Sťažovateľ sa na súd obrátil vo viere v spravodlivú nápravu veci, avšak zbytočnými prietiahmi konania sa dostal do horšej pozície, ako by bol, ak by žalobu vôbec nepodal -sťažovateľ platí súdne poplatky a súvisiace trovy a už sedem rokov si ničí svoje psychické zdravie, ale pravdepodobnosť vrátenia žalovaných peňažných prostriedkov je minimálna...

Krajský súd v Bratislave sa dopustil porušenia základného práva sťažovateľov a to práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a porušenia práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd...

Na základe vyššie uvedených skutočností žiadam, aby Ústavný súd Slovenskej

republiky rozhodol tak, že:

Postupom Krajského súdu v Bratislave v konaní č. 3Co 454/06, došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa a to práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a porušeniu práva na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi primerané zadosťučinenie 100.000,- Sk.

Ústavný súd priznáva sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 20.026,50,-Sk...

Sťažovateľ žiada o anonymizáciu údajov a to tak, že sa uvedú len iniciály.»

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd

na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáha. Ústavný súd teda môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). Konanie pred ústavným súdom je navyše ovládané princípom dispozitívnosti, ktorý vylučuje, aby ústavný súd zapájal do konania o sťažnosti iný všeobecný súd bez výslovného návrhu sťažovateľa (obdobne III. ÚS 41/07).

Z už uvedeného vychádzal ústavný súd aj pri prerokovaní tejto sťažnosti, ktorou sťažovateľ namietal priet'ahy v konaní krajského súdu vedenom pod sp. zn. 3 Co 454/2006.

Podľa zistení ústavného súdu v danom prípade išlo o odvolacie konanie, v rámci ktorého krajský súd rozhodoval o odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu zo 4. augusta 2006. Predmetný spis bol krajskému súdu predložený na rozhodnutie 28. septembra 2006. Krajský súd o odvolaní rozhodol uznesením sp. zn. 3 Co 454/2006 z 31. októbra 2008 tak, že rozhodnutie Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dňa 12. decembra 2008 bol spis z krajského súdu zaslaný okresnému súdu a doručený mu bol 15. decembra 2008.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 218/07).

V súlade so svojou judikatúrou (IV. ÚS 61/03, III. ÚS 41/07, II. ÚS 214/08) ústavný

súd poskytuje ochranu základnému právu na konanie bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (i podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) len vtedy, ak bola s'ťažnosť na ústavnom súde uplatnená v čase, keď k namietanému porušeniu označeného práva došlo alebo porušenie v tom čase ešte trvalo.

Ústavný súd už v predchádzajúcom texte tohto rozhodnutia uviedol, že s'ťažovateľ namietal priet'ahy v konaní krajského súdu s'ťažnosťou doručenou ústavnému súdu 15. decembra 2008. Okrem toho ústavný súd zistil, že v danom okamihu už bolo o odvolaní proti rozsudku okresnému súdu rozhodnuté uznesením z 31. októbra 2008, pričom v ten istý deň ako bola s'ťažnosť doručená ústavnému súdu bol spis z krajského súdu vrátený súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V čase podania s'ťažnosti už krajský súd nebol oprávnený vo veci konať, nemohol ovplyvniť priebeh konania, a teda ani porušiť označené práva s'ťažovateľa, pretože rozhodnutím o odvolaní (uznesenie sp. zn. 3 Co 454/2006 z 31. októbra 2008) a vrátením spisu okresnému súdu (15. decembra 2008) vykonal všetky zákonom predpokladané a dovolené úkony na odstránenie právnej neistoty s'ťažovateľa. Ďalšie úkony alebo postupy už krajský súd v tomto štádiu nemohol vykonávať, a preto bolo treba vec posudzovať so zreteľom na čl. 2 ods. 2 ústavy ako vec, v ktorej ústavná úloha krajského súdu pri odstraňovaní právnej neistoty skončila pred podaním s'ťažnosti ústavnému súdu (obdobne napr. III. ÚS 248/08).

Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že v uznesení sp. zn. III. ÚS 270/07 z 11. októbra 2007, ktorým bola skoršia s'ťažnosť s'ťažovateľa pre namietané porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru označeným postupom krajského súdu odmietnutá z dôvodu zjavnej neopodstatnenosti odvolávajúc sa na ojedinelú nečinnosť súdu a doterajšiu dĺžku konania, bola s'ťažovateľova pozornosť upriamená na možnú nesúladnosť postupu krajského súdu s čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru v prípade, ak by došlo k naplneniu tvrdení predsedníčky krajského súdu o tom, že termín pojednávania bude určený v III. alebo IV. štvrtroku 2008 (str. 5 citovaného rozhodnutia). Namiesto toho, aby s'ťažovateľ hájil

svoje práva včasným podaním sťažnosti, pasívne vyčkával a sťažnosť podal až potom, ako krajský súd o odvolaní rozhodol a zaslal spis súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Uvedené zistenia, citovaná judikatúra ústavného súdu, ako aj viazanosť ústavného súdu ustanovením § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde boli podkladom pre záver o tom, že sťažnosť je zjavne neopodstatnená.

Keďže ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa nastolenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. januára 2009